

PRAWOŁOMCA (1) *sb m*

N sg prawoł(o)mca.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Łamiący prawa: Legirupa – Prawołomcza. *Calep* 597b; [práwołomcá/ práwokażcá [!]] *Legisruptor*, *exlex. Volck Ttt2*].

Cf [**PRAWOKAŻCA**]

MP